

*Velkommen
til en ny høst i
Slettebakken
menighet*

Balansekunst

*Så er ferien over for min del.
Den har vært lang og god,
været har vært upåklagelig og
det har vært rikelig tid til av-
slapning og lading av batterier
foran en travel høst.*

REFLEKSJON: Thor Brekkeflåt

Den første gudstjenesten etter ferien hadde en pretekst til ettertanke på vei inn i travelheten: om Marta og Maria; om Marta som styrte på med alt som skulle gjøres og som ble en smule oppbragt over at Maria prioriterte det å sette seg ned for å høre på Jesus som besøkte dem. Hun mente at Jesus burde be Maria hjelpe til og ikke sluntre unna. Jesu respons var nok litt uventet for henne: *Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne.*

Balansekunst. Er jeg en Marta, eller er jeg en Maria? Jeg tror at jeg er litt begge deler, og jeg tror at begge er nødvendige. Det gjelder bare å finne den rette balansen. Det gjelder på så mange områder i livet. Arbeid og fritid, hverdag og helg, aktivitet og hvile. Livene våre er forskjellige og utøvelsen av balansekonsten varierer nok fra person til person.

Vi som arbeider i Slettebakken har en flott arbeidsplass. Oppgavene er mange, men vi har en stab og, ikke minst, mange frivillige som gjør et flott og godt stykke arbeid. Vi som jobber i kirken har ikke bare kontorer og møterom som kan brukes. Vi er også så privilegerte at vi har kirkerommet til disposisjon. Hver onsdag morgen har vi stabsmøte, og det begynner alltid med en samling i dette rommet. Det å få starte dagen slik gir en helt annen inngang til arbeidet enn jeg ellers ville hatt. Balansen mellom kirkerom og kontor kjennes riktig og god. Min oppfordring er derfor å finne denne balansen mellom det å skulle yte og det å kunne sette seg ned, ta imot og skaffe seg påfyll i alt strevet. Kirkerommet i Slettebakken kan anbefales også til det bruket. Velkommen til å ta det i bruk. Det er jo din kirke og dermed ditt rom også. ●

BRØKELAND • BØNES • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STORETVEIT • SRØDGE
Menighetsbladsamarbeidet

Slettebakken menighetsblad

Utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og fem andre menigheter i Bergen. Bladet er et informasjonsorgan som sendes alle hjem og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff:

Leveres menighetskontoret eller sendes slettebakken.menighet@bergen.kirken.no

Lokalredaksjon:

Frode Hjertnes
928 31 919 - frode.hjertnes@hfk.no

Annonser side 5 - 16 (fellesider):

Tove Elin Nygaard, to-eli-n@online.no

Sentralredaksjon:

Redaktør Magne Fonn Hafskor
922 94 877 - eyecu@online.no
Kun henvendelser ang. «fellesstoff» side 5-16. All annen kontakt: Se lokalredaksjon.

Grafisk produksjon:

Dragefjellet Media AS
55 23 25 47 - post@dragefjellet.no

Trykk: Molvik Grafisk

Deadline neste

nummer:
Kontakt lokal-
redaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer:

Tirsdag 20. november

30 år med M

**Søndag 21. oktober
kl 19.30 blir det jub-
ileumskonsert i
Slettebakken kirke
for å markere at
Motettkoret fyller
30 år.**

TEKST: Sverre Trætteberg

Organist Olav Øgaard var korets første dirigent. Ved korets 20-årsjubileum skrev han dette i menighetsbladet: *I 1988 var Slettebakken Barne- og Ungdomskor både stort og godt - blant annet var det en stor gruppe 7.- og 8.-klassinger. Fra disse kom det et unisont krav om at de ville ha et kor med sopran, alt, tenor og bass som sang ordentlig flerstemt korsang.*

Olav tok dem på ordet. Oppstarten ble markert med en tur til Bergsdalen skule. Der ble det øving, fjellturet og ballspill. Fra første stund ble også en del foreldre med i koret, og *slikt blir det veldig godt miljø av*, skrev Olav.

Tekster fra Bibelen

Et motettkor er et flerstemt kor som synger med tekster fra Bibelen. Gjennom årene har koret også vært innom andre sjangre, men i egenskap av å være et kirkekor sier det seg selv at det meste av korets repertoar er knyttet til den kristne tro og gudstjeneste.

Olav Øgaard var dirigent fram til sommeren 2014, da kantor Kåre Rivenes tok over. I dag har koret 20 aktive medlemmer For-

uten opptredener på ca. ti gudstjenester årlig, har koret egne konserter og medvirker også på fellesprosjekter i regi av andre kor eller Bjørgvin Kirkesangforbund. Jubileet vil bli markert på ulike vis:

– I høstferien blir det tur til Roma, der koret skal ha konsert

og medvirke ved gudstjeneste. Domorganist Sigurd Melvær Øgaard og hans kone Laurie vil delta på turen og begge skal ha soloopptredener med hhv. orgel og sang.

– Tilbake i Bergen blir det jubileumsfest med tidligere og nåværende korsangere samt «støttespillere». Dette skjer i kirken søndag 21. oktober kl 19.30. Da vil programmet fra Roma bli gjen-

tatt, blant annet med verker av italieneren Lotti, britene Rutter og Britten samt de norske komponistene Nystedt og Sløgedal. Sigurd og Laurie vil også være med oss her. Under samme konsert vil Olav Øgaards minnepris bli delt ut til en ung kirkemusiker. ●

Velkommen på jubileums-konsert! Bill. kr 150. Barn/honnør kr 100.

Slettebakken menighet:
side 2, 3, 4, 17, 18, 19 og 20
Lokalstoff

Ny vennskapsmenighet

I august dro en delegasjon fra Bergen til Finland for å underskrive ny vennskapsavtale mellom menigheter her fra byen og menigheter i Turku.

TEKST: Thor Brekkeflat

Jeg hadde selv gleden av å representere Slettebakken på reisen. Samarbeidet mellom menigheter i de to byene har pågått i rundt fem år nå. Denne gangen var Slettebakken også invitert inn i fellesskapet som representant for Bergensdalen prosti.

Fra Bergen har Bergen domkirke menighet, Søreide menighet og Åsane menighet vært med til nå. Åsane har valgt å gå ut og Slettebakken blir den tredje menigheten som deltar i samarbeidet.

Vedtaket ble gjort i menighetsrådet i vår, og nå var tiden kommet for å besøke Turku og skrive under avtalen. Dette ble kombinert med besøk i flere av menighetene og deltakelse ved gudstjenesten i den staselige domkirken i Turku 26. august, med høytidelig signerings og hyggelig kirkecaffe.

Domkirken er for en nasjonalhelligdom å regne, og er for finnene det Nidarosdomen er for oss i Norge.

Tilbake til 1946

Samarbeidet mellom Turku og Bergen er ikke av ny dato. Byene har vært vennskapsbyer siden 1946, og derfor er det naturlig også for kirkene å finne sammen. Det er mange likhetstrekk mellom våre kirker og menigheter, samtidig som vi har mye å lære av hverandre når det gjelder gudstjenesteliv, diakoni, ungdomsarbeid og kirkekultur.

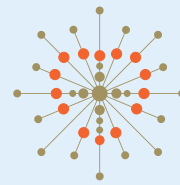
Vi tror at det kan bli mye nyttig utveksling av informasjon og erfaringer oss imellom. Så sent som i juni hadde vår kirke besøk av en gruppe på 14 fra Turku.

Vel verd et besøk

Turku er for øvrig en by som er vel verdt et besøk. Vi kommer til å sette den høyt opp på listen over steder som vår menighet kan besøke.

Venner er alltid kjekt å ha, og i årene som kommer kan vi igjen få gleden av å være vertskap for venner fra Turku som ønsker å besøke oss. ●

HVA SKJER FREMOVER?

I GUDS
HÅND

Trosopplæring i Slettebakken

«BABYSANG» - FOR ALLE SOM ER HJEMME MED BABYER: Det blir baby sang hver tirsdag kl. 10.30 i kirken. Vi synger kjente og kjære sanger og lærer mange nye som vi kan synge med babyene i hverdagen. Etter sangstunden blir det enkel lunsj og tid til en god prat over kaffekoppen. Pris kr 20 per gang.

«MIN BÅT ER SÅ LITEN OG HAVET SÅ STORT» - SAMLING FOR 4-ÅRINGER Torsdag 18. oktober er det 4-åringene sin tur. De inviteres til middag

Babysang besøkte Slettebakken menighetseldresenter i vår. Til glede for både små og store!

og samling i kirken. Vi spiser kl. 16.00-17.00. Deretter synger vi litt, og så skal 4-åringene ut på oppdagelsesferd i kirken. Søndag 21. oktober blir det Høsttakkefest med utdeling av 4-årsbok. Det er bare å glede seg!

Når det nærmer seg, kan du lese mer om disse samlingene på

www.slettebakken-kirke.no
De ulike aldersgruppene vil også få egne innbydelser i posten.

Vil du holde deg oppdatert på det som skjer for barn i kirken? Bli med i gruppen «Barn i Slettebakken kirke» på facebook.

Har du spørsmål om trosopplæringen i Slettebakken?
Kontakt menighetspedagog, Kristin på 977 18 438 - kt997@kirken.no ●

Åsane Oasen Sletten Kilden

Bestill blomster på www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

Gravferdshjelpen

Vi kan hjelpe til med rådgivning og tilrettelegging ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

Solstrands
Begravelsesbyrå as

Vår erfaring - din trygghet

Avdeling Fana: Laguneparken, Lagunev. 11
Hovedkontor: Herman Foss gt. 11

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet
post@solstrands.no • www.solstrands.no

Gi barnet ditt gode verdier med på veien

Møllebakken Skole er en kristen grunnskole med små undervisningsgrupper, gode faglige resultater, og et inkluderende miljø som elevene trives i.

Kontakt oss gjerne for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE
Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no 55 20 71 70

GARANTI®

Eiendomsmegling

Lokalmegleren på Landås

Vurderer du å selge, eller trenger du en ny verdivurdering av din bolig?

Ta kontakt med oss:

T: 55 30 96 66
Mail: landaas@garanti.no
Kontor: Landåstorget

Kirkeferd på gamlemåten

*Tross tvilsomme værvarsel
innfant solen seg omtrent
samtidig som vi gikk opp
landgangen på MS «Granvin».
For noen var det første gang
vi tok sjøveien til kirke; og
det var en forventningsfull
gjeng som gikk om bord i
veteranbåten denne
morgen.*

TEKST OG FOTO: Thrude Deisz

Søndag 5. august ble det, som en del av den fire dager lange veteranbåtfesten Fjordsteam, arrangert kirkeferd til Hamre med veteranbåtene «Vestgar», «Atløy» og «Granvin». Sistnevnte gikk i rutefart for HSD fra 1931 og frem til 1987, hovedsakelig i indre Hardanger. I 1988 ble «Granvin» overtatt av Veteranskipslaget Fjordabåten, og skipet ble fredet i 2011.

– MS «Granvin» er restaurert og utbedret med pietet etter de samme antikvariske prinsippene som for Bryggen i Bergen, sier styreleder i Veteranskipslaget Fjordabåten, Hanne Huseklepp.

– Dette betyr at vi har reparert i stedet for å bygge nytt, selv om det siste utvilsomt ville blitt billigere.

Vemodig, men kjekt

Denne 50 fots passasjerbåten er i våre dager bare beregnet for folk, men jeg har opplevet at det både ble breket og rautet på dekk, og sett kyr bli løftet fra borde i seilduk med brede seler og landsatt på Strandkaiaen. >>

VETERANBÅT: MS «Granvin» var en av de tre veteranbåtene som tok folk med på kirkeferd 5. august.

Jeg mener også å huske at aktersalongen i gamle dager – som lignet til forveksling på den i dagens båt – huset strikkende kvinner og småbarn, bikkjer i bånd og bur med kaklende fjærkre. Der var veldig varmt og veldig sosialt. I aktersalongen på «Granvin» denne dagen er det også folk, men de har forskanset seg bak mobiler og nettbrett i unison taushet.

Men ute på dekk er det liv og røre. Noen har ikke sett hverandre siden forrige århundre, og praten går mellom kjentfolk og nykjente – mens det konsumeres litervis av duftende kaffe og gumles sveler og vafler rett fra jernet. Besetningen har hendene fulle – med mer enn én oppgave denne dagen – men de er like fullt ufattelig blide og hjelpsomme.

Jeg går en tur i messen forut, og sitter på en av de brune stolene som tross polert velholdhet ser ut som om den har vært der bestandig. Det føles litt merkelig å være om bord, litt vemodig, men mest kjekt.

Båtferd i okkupert land

Det er fra rutebåten «Masfjord» jeg

husker glimt av turene til Haugsdalen; det må ha vært før februar 1944 – for da sank den (for andre og siste gang).

Det var helst om natten vi reiste med «Masfjord», og jeg frydet meg over papirlakenet på køyen som knitret så festlig bare du rørte deg, fornemmet fremmede lukter og lyder, kvapp og holdt meg for ørene når det ulte i fløyten. Vi sto ved rekken når vi nærmet oss land, snuste inn den vidunderlige duften fra vedstabler og høy og så morgenøyken fra gårdene langs fjorden.

Og så var vi fremme. Kjærlige menn-esker bøyet seg over meg – gårdens schæferhund Peggy logret nesten halen av ledd mens den slikket meg i ansiktet, og alt var bare intens lykke.

Én retur tilbake til byen husker jeg spesielt godt. De voksne var tause og ampre og stemningen om bord stadig mer anspent jo nærmere Bryggen vi kom. Rundt landgangen hersket uro og forvirring. Så ble vi dyttet inn i en drosje og ingen brydde seg om en liten glemt kurv med dukkenes koppestell. Den fikk jeg aldri igjen.

Senere begrep jeg at all uhyggen hadde med de bestøvlede grønnskledde

«Vi får også med noe av kulturhistorien; om våre forfedre og mødre – om hvordan fiskere, bønder, husmødre og barn kom til kirke fra alle kanter – for seil eller med årer, fra fiskevær og småbruk langs kysten.»

på kaien å gjøre. De undersøkte folks bagasje og var kilden til alt ondt.

Jeg rykkes ut av tankene i det vi nærmer oss målet for denne spesielle kirkeferden. Det er en opprømt og spent gruppe som kommer i land og ser Hamre kirke kneise trygg og brun mellom de grønne åsene.

Gripende preken

Der er allerede kommet en god del folk. Vi er første båt, med en annen like bak. Den tredje båten lar vente på seg, men det gjør ingenting. Vi befinner oss i den nydeligste blant kirker, bare dét er en opplevelse i seg selv; sånn god, stor ro og stille musikk.

En glad stemme i mikrofonen kunn-
gjør at nå er de kommet de som vi har
ventet på – og så lattermildt: men hvor
skal vi gjøre av dem? Vi sitter allerede
tett i kirkebenkene, i alterringen, på
stoler og krakker langs veggene, på
gulvet, i våpenhuset, ja, mange må stå.
Jeg får ikke engang tatt bilde av Åsane-
prost Øystein Skaug på prekestolen på
grunn av alle hoder og skuldre. Det er
ikke bare å be folk om å flytte på seg –
og jeg vil heller ikke gå glipp av et en-
este ord av prekenen.

For denne prekenen er virkelig en
festgudstjeneste verdig! Dagens tekst er
Jesaja 6, 1-8. Jesaja pleier å skremme
meg, men ikke denne dagen. Det blir en
mangslungen og helhetlig preken, det
er vart og voldsomt. Skaug maler still-
farent med ordene, men også inntreng-
ende, slik at vi ser alt for oss: Gud som
viser seg for Jesaja og kaller ham til
profet. Boltene i dørtersklene ryster og
huset fylles av røyk. Hvordan serafene
med sine seks vinger og Himmels
engler av alle arter vrirler omkring. En
vettskremt Jesaja som ser at han er
uverdigg. Da flyr en av serafene bort til
ham. I hånden holder han en glo som

han har tatt med tang fra alteret, og
med den berører han Jesajas lepper.
Det sletter hans synd og skyld, slik at
han våger å gjøre Guds vilje og følge
kallet. Slik det ble formidlet denne
dagen var der trøst og glede i ordene –
vi følte at vi var med på noe viktig, og
håpet at det hadde vært slik for dem
som kom før også.

Gråt av glede

For vi får også med noe av kulturhistor-
ien; om våre forfedre og mødre – om
hvordan fiskere, bønder, husmødre og
barn kom til kirke fra alle kanter – for
seil eller med årer, fra fiskevær og små-
bruk langs kysten. Det var sikkert en
strabasøs ferd til tider.

Mange var kanskje fattige på materi-
elle goder i en grad vi vel fødte vanske-
lig kan forestille oss, men niste hadde
de nok med – kanskje var det sild og
poteter.

– Kirken stod fra midten av 1600-
tallet like praktfull som nå. Tenk på
kontrastene, hvordan det må ha vært å
komme hit fra fattigslige hjem. Det var
stort, og de gråt av glede over alt det
vakre de fikk se, sa Skaug. ●

1: NYSTEKTE VAFLE: Praten til duft-
ende kaffe og vafler rett fra jernet. Fra
venstre: Roger Willy Jacobsen, Hanne
Huseklepp og Eva Bjørndal.

2: TRAFF KJENTFOLK: Turid Boge Lea,
som er datter av en tidligere kaptein på
MS Granvin, traff barnas lærer på Stein-
erskolen, Ninni Strømme.

3: PASSIAR VED RORET: Kaptein Woll-
ert Bjørndal slår av en prat med Øyvind
Konglevoll, daglig leder for Fjordsteam.

4: MELLOMSTOPP: «Vestgar» tar opp
passasjerer i i Breiviken.
FOTO: NILS AGNAR ELDHOLM

5: HAMRE: «Vestgar» og «Granvin» an-
kom først, mens «Atløy» lot vente på seg.

6: PÅ KIRKEVEI: Hamre kirke kneiser
trygg og brun mellom de grønne åsene.
FOTO: NILS AGNAR ELDHOLM

7: AVSKJED MED PROSTEN: Kirke-
gjengerne takket Øystein Skaug for
den flotte prekenen.

8: FULLSATT KIRKE: Det ble trangt om
plassen inne i den 400 år gamle tre-
kirken. FOTO: NILS AGNAR ELDHOLM

9: ANKOMST BRYGGEN: Det var festlig
å komme inn på Vågen der alle båtene
samlet seg med felles uul.

Lykkepiller med poter og pels

– Hei Ukko – kom inn så jeg får klappe deg og kose litt med deg! En blid, men svak stemme høres fra et rom på Bergen Røde Kors Sykehjem.

TEKST: Tor Leif Pedersen

FOTO: Irene. R. Mjelde

En pasient ved palliativ avdeling på sykehjemmet har ventet på denne stunden. Hun gleder seg alltid til torsdag ettermiddag når besøkshunden Ukko skal gå sin ukentlige runde på avdelingen. Flere ganger denne dagen har hun spurt pleiepersonalet om Ukko kommer inn til henne i dag.

Pasienten ligger i sengen sin. Hun er svak. Men dette er ukens høydepunkt for henne. Hun strever med å vri seg over på siden. Ukko er bedt om å hoppe opp i en stol. Stolen skubbes inntil sengen.

Nå kan pasienten rekke frem til hunden og stryke hånden langs nakken på dyret. Et stort smil brer seg over pasientens ansikt.

Nesten magisk

En intim kontakt oppstår mellom den dødssyke pasienten og den logrende, svarte labradoren. Noe uforklarlig skjer – nesten magisk. Pasienten glemmer for et øyeblikk sin vanskelige situasjon, sine smerter. Hun smiler og prater med dyret og med meg. Kommenterer den varme, myke hundepelsen.

Pleiepersonalet, som kjenner pasienten godt, står smilende i bakgrunnen. De vet at dette betyr uendelig mye for

pasienten, som knapt har andre gleder enn nærkontakten med hunden.

Populært innslag

Ukko er en 12 år gammel svart labrador. Ukko og jeg fikk opplæring av en privat organisasjon i Oslo høsten 2011. Ved sykehjemmet i Helleveien ble vi tatt i mot med åpne armer da jeg spurte om å få gå på besøk med hunden der som praksis for kurset. Hunden ble raskt et særdeles populært innslag – både blant pasientene, personalet og mange pårørende.

Etter fire år som frivillig i privat regi ble jeg høsten 2014 kontaktet av Hordaland Røde Kors – som skulle etablere en ny aktivitet: «besøksvenn med hund». Jeg ble spurt om å være med og dra i gang aktiviteten i fylket ettersom jeg hadde flere års erfaring med besøkshund. For meg var det ikke vanskelig å svare ja på forespørselen – og jeg meldte meg inn i Røde Kors.

Aktiviteten «besøksvenn med hund» er en utvidelse av Røde Kors sin tradisjonelle besøkstjeneste. Røde Kors rekrutterer frivillige som ønsker å glede andre mennesker sammen med hunden sin.

85 besøkshunder i Hordaland

Det første besøkshund-kurset i Hordaland Røde Kors' regi avviklet vi våren 2015. Bergen Røde Kors sykehjem stilte velvillig lokaler til disposisjon for kurset – og har gjort det ved alle våre til sammen åtte kurs i regi av Hordaland Røde Kors. To lokale Røde Kors-avdelinger har også arrangert slike kurs.

Til sammen har vi avholdt ti kurs og utdannet rundt 90 besøkshunder. Ikke alle disse er i aktivitet. Siden starten har noen hunder dødd, noen av besøkshund-eierne har flyttet til andre landsdeler, og noen har gitt seg på grunn av sykdom. I øyeblikket har Hordaland Røde Kors 85 besøks-

hunder i aktivitet rundt om i hele fylket. På landsbasis har Røde Kors i sving rundt 600 besøkshunder.

Lykkepiller med poter og pels

Jeg pleier å si at besøkshunder er lykkepiller med poter og pels. Omfattende forskning i inn- og utland har vist at dyreassistert aktivitet – herunder besøksvenn med hund – har dokumentert positiv helseeffekt på menneskene. Lavere blodtrykk, lavere stress, bedret søvn og inspirasjon til fysisk aktivitet er noe av det en vet kan være effekter av besøk av hund.

Hund kan være et flott middel for å oppnå nærhet og samtale mellom mennesker. Lek, latter og underhold-

BESØKSVENNER: Ukko var den første besøkshunden i Bergen. Her sammen med sin eier, Tor Leif Pedersen.

GLEDE: Sigrid Bernsen setter stor pris på å få Ukko på besøk. Det gjøres oppmerksom på at personen på bildet ikke er identisk med pasienten som omtales i innledningen av reportasjen.

ning er fine opplevelser et besøk kan gi. Noe av det mest gripende er å høre de mange historiene om personer med demens som lar seg engasjere og gjenvinne språk og minner i møte med besøkshundene.

Må gjennomføre et kurs

Før man kan starte i aktiviteten, må både hund og fører gå kurs og bli funnet egnet. Jeg får ofte spørsmål om hvilke hunder som er egnet til denne aktiviteten, om noen hunderaser er bedre egnet enn andre. Svaret er at vi ikke er opptatt av at hundene er rasehunder. Også blandingshunder er velkommen til oss hvis de oppfyller kriteriene vi vektlegger.

Vi ønsker menneskevennlige, rolige, blide og lydige hunder som liker og tåler at fremmede personer klapper og

koser med dem. Samtidig er vi nøye på at hundeeier kjenner sin hund godt og forstår hundens reaksjoner på de ulike situasjoner den lærer opp til å mestre i aktiviteten. Besøkshund-kurset er gratis for hundeeieren.

Før utdanningen starter må hundeeieren fylle ut et omfangsrikt søknadsskjema som skal sette oss i stand til å danne oss en mening om ekvipasjen. Deretter må hund og fører stille til en forhåndsvurdering der to av våre instruktører vurderer ekvipasjen. Noen få hunder blir avvist etter forhåndsvurderingen. De som består forhåndstesten, blir invitert til et kurs som går over to helger.

Kurset er en blanding av teori og praktiske, realistiske øvelser på situasjoner en besøkshund kan oppleve i aktiviteten. Hundeeier må i tillegg

gjennomgå obligatoriske kurs som alle frivillige i Røde Kors må, blant annet førstehjelp og psykososial førstehjelp. Hundeførerne må underskrive taushetserklæring. Endelig skrives det kontrakt mellom Røde Kors og de som skal få besøkssvenn med hund på besøk. ●

Tor Leif Pedersen er aktivitetsleder for «besøkssvenn med hund» i Hordaland Røde Kors og lokalforeningen Bergen Røde Kors. I 2015 ble han tildelt Omsorgsprisen for dette engasjementet. Dette er en pris som deles ut i et samarbeid mellom GC Rieber Fondene og Verdighetsenteret.

Min sorg

Min sorg er en svart fugl
fredløst på flukt
under vinterlig øde himler.
Men stundom -
når fuglen stiger høgt nok -
skinner vingene gyllent
i skjær av en sol
som er under horisonten.

Hans Børli

Menighetene i Fana prosti inviterer til

Sorgseminar

Lørdag 20. okt. 2018 kl 10.30-14.00

i Skjold kirke, Skjoldlia 55

**Menighetene i Fana prosti
inviterer etterlatte til et seminar
om sorg**

Det har vært holdt slike seminar tidligere med gode erfaringer. Vi vil derfor igjen gi dette tilbudet. Sorg berører oss på mange måter, og du er velkommen, enten det er kort eller lengre tid siden dødsfallet. Seminaret er åpent for alle, uavhengig av livssyn.

Program

- Hva er sorg og hva gjør den med oss?
v/sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme
- Lunsj
- Samtale/spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte
(sorggrupper, sjelesorgsamtaler)

Påmelding eller spørsmål

Diakon Kjerstin-Marie Vereide
Tlf.: 55 59 71 15
kv587@kirken.no

Diakon Åshild Høllesli Frantzen
Tlf.: 55 30 81 17
af847@kirken.no

Diakon Linda Bårdsen
Tlf.: 55 36 22 85 / 483 02 448
lb878@kirken.no

**Velkommen - også om du ikke har
fått meldt deg på**

Frimod

**– Eg melde meg inn i
nettverket Frimodig kyr-
kje fordi eg treng andre
kristne å stå skulder til
skulder med i den kyrkja
eg er så glad i, seier kyr-
kjelydspedagog Norunn
Rød Markhus.**

TEKST OG FOTO: Frimodig Kyrkje

Frimodig kyrkje er eit landsdekkande nettverk innanfor Den norske kyrkja. Nettverket vart skipa i 2017 som ein reaksjon mot at kyrkjemøtet vedtok ein liturgi for ekteskap for to av same kjønn. Målet for nettverket er likevel mykje vidare. Det er å be og arbeida for «fornyede fellesskap rundt Jesus Kristus og flere frimodige disipler som følger ham».

Motivasjon

Kyrkjelydspedagog Norunn Rød Markhus, prestestudent Benjamin Bjørnsen Anda og kyrkjemedlem Arve Kjell Uthaug utgjør arbeidsgruppa for Frimodig kyrkje i Bjørgvin bispedøme.

Benjamin Bjørnsen Anda kjem frå Rogaland, men bur i Bergen og er i sluttfasen av presteutdanninga.

– Det som motiverer meg til presteteneste i Den norske kyrkja, er Jesus, seier han. – Det eg har fått læra og oppleva saman med han gjev meg motivasjon – og kall – til å gje vidare det eg har fått: evangeliet om forlating for syndene, om Guds store kjærleik til alle menneske. Det er det største som har hendt meg, og det ønskjer eg at alle skal få del i. Eg er døypt og konfirmert i Den norske kyrkja, og eg opplever at det er her eg er kalla til presteteneste.

Kenya-rytmen

Norunn Rød Markhus bur i Fusa, og arbeider med trusopplæring for born

LOKAL ARBEIDSGRUPPE: Benjamin

Bjørnsen Anda (t.v.), Norunn Rød Markhus og Arve Kjell Uthaug utgjør arbeidsgruppa i Frimodig kyrkje i Bjørgvin.

Akasia

- verdier for generasjoner

**Akasia har lang erfaring med gravstell og
våre dyktige gartnere steller i dag vel
8000 graver på 27 gravplasser i Bergen.**

**Vi tilbyr et stort utvalg av stellavtaler og
spesialtilpassede avtaler etter ditt behov.**

**Dersom du signerer helårs stelle-
avtale med oss for 2018, tilbyr vi
gratis lyng i år. Pris: Kun kr 1990.
Bestillingsfrist: 15. september.**

Kontakt oss: 55 59 39 00 - gravstell@akasia.no

ig kyrkje i Bjørgvin

og unge i den lokale kyrkjelyden. Men det er ikkje lenge sidan ho og mannen og dei fem borna deira kom heim att etter tre månader på familiebibelskule i Kenya.

– Tek du med deg nokon impulsar frå afrikansk kyrkjeliv heim til Fusa?

– Å ja! Kenyanarane er spontane og frimodige og veldig opptekne av å vitna om kva Jesus har gjort for dei og kva Han gjer for dei kvar dag. Dei trur på at ingenting er umogleg for Gud, seier ho.

– Det treng me å leva for og tru som Guds folk. Ofte avgrensar me Gud, vert mismodige over konflikhtar, oppslutnad, økonomi og slikt. Men me lever jo med ein himmel over livet; afrikanarane har kanskje ikkje pengar å gje, men dei gjev seg sjølv og sitt liv til teneste for Gud og menneske. Det er fantastisk å sjå.

Markhus tykkjer at opphaldet på bibelskule i Kenya var ei investering i livet og trua for heile familien.

– Og så saknar eg dansen og songen. I Kenya lovsyng alle med den stemma dei har!

Evangeliet

– Kyrkjemøtet har sidestilt to motstridande syn på ekteskapet. Korleis blir dette for deg og andre som jobbar i Den norske kyrkja med å formidla kristen tru til ungdommar?

– Dette er ikkje eit lite etisk spørsmål, men rokkar med forståinga av evangeliet, av nåden. Me må frimodig forkynna den dyre nåden til ungdommane våre – den dyre nåden som kosta Jesus livet, som fordømmer synda men som rettferdiggjer syndaren, og som kallar oss til eit liv i tru og etterfylging av den levande Jesus Kristus ved hjelp av Den heilage ande, seier Markhus.

– Vi lengtar etter at det gamle evangeliet og den opne kyrkja skal gå hand i hand, legg Arve Kjell Uthaug til.

Han er vanleg kyrkjemedlem i Meland nord for Bergen, og fortel at det gjekk nokre år før han sjølv vart skikkeleg glad i gudstenestene og Den norske kyrkja.

– No er eg det, slår han fast.

– Samstundes opplever eg at vi som kyrkje på mange måtar er svak, og at mange piler peikar nedover. Det ligg inga spirekraft i å vera utydeleg og inngå kompromiss i strid med evangeliet. Vi treng ei frimodig forkynning av det evangeliet fiskarane frå Galilea tok imot og gav vidare.

Arrangement

Frimodig Kyrkje Bjørgvin har planar om å få til månadlege samlingar.

– Det er viktig for eit fellesskap å møtast og å sjå til kvarandre. Vi ønskjer å

satsa på ei veksling mellom kveldsgudstenester og temasamlingar. Dette fordi vi vil samlast om det viktigaste, som er Jesus sjølv, og møta han i bøn og lovsong, der han møter oss i sitt ord og ved sitt bord, seier Anda.

Tanken med temasamlingane er å auka kunnskap om aktuelle tema for disippellivet. Dei arbeider ellers med å få til eit seminar med tematikk knytt til trusopplæring og undervisning i løpet av våren 2019.

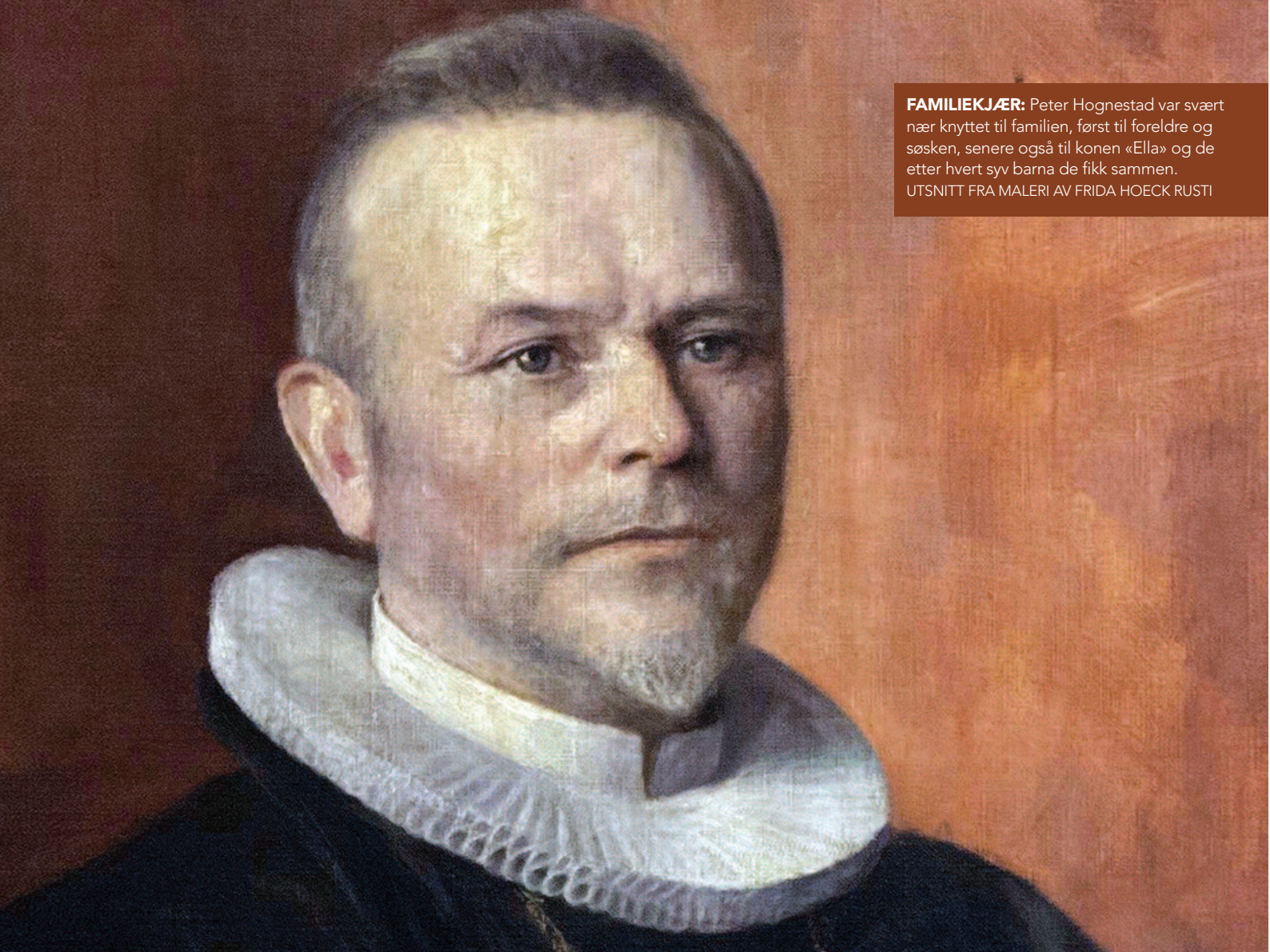
– Her ønskjer vi å ta opp fleire utfordringar vi som står i kyrkjeleg teneste, har i møte med til dømes korleis vi forkynner og underviser klassisk kristen tru i både etiske og andre spørsmål i vår tid.

Anda understrekar at alle samlingar er opne for alle, men at dei fleste av dei av praktiske grunnar blir lagt til Bergen.

– Heile tanken med Frimodig kyrkje er å vera med å byggja innifrå, ikkje stå på utsida og kritisera. Og så treng ein ikkje vera spesielt frimodig som type for å vera med. Det er nok å ønskja å ta steg i rett retning, avsluttar Uthaug. ●

Frimodig kyrkje på landsplan har heimesidene www.frimodigkirke.no.

FAMILIEKJÆR: Peter Hognestad var svært nær knyttet til familien, først til foreldre og søsken, senere også til konen «Ella» og de etter hvert syv barna de fikk sammen.
UTSNITT FRA MALERI AV FRIDA HOECK RUSTI

Bondesønnen som ble **biskop** i **Bjørgvin**

Peter Hognestad var lærer, skribent, forsker, oversetter – og forkjemper for de sakene han engasjerte seg i (målsak, avholdssak, ungdomsarbeid, folkeopplysning og økumenikk), i tillegg til det aller viktigste, som var prestegjeringen. Fra 1916 til han døde i 1931 var han en avholdt biskop i Bjørgvin.

«I Bergen kom det, naturligvis, også innlegg i avisen om hans uforståelige mål på prekestolen.»

TEKST: Lise McKinnon

Det var da jeg skulle skrive noe om Elias Blix og hentet frem min lille Nynorsk salmebok – hvor jeg tok som en selvfølge at navnet hans måtte stå blant redaktørene (Blix døde flere tiår før Nynorsk salmebok kom ut, så mye burde jeg visst) – at jeg la merke til navnet Peter Hognestad for første gang.

Boken hadde tre redaktører: Bernt Støylen, Anders Hovden og Peter Hognestad. Støylen og Hovden var kjente navn for meg, og de hadde begge en drøy halvside hver i forfatterregisteret over egne og oversatte salmer. Ved Hognestads navn var det bare åtte salmenumre, alle oversettelser.

Lovord fra Pollestad

Hvem var så denne mannen med så liten egen dikterisk produksjon? Svaret på det kom i Dag og Tid 18. november 2016 med Kjell Arild Pollestadts bokanmeldelse av Per Halses «Peter Hognestad. Språkstrid og heilag fred». Pater Pollestad, som aldri pleier å være redd for å svinge svøpen over sine lutherske kolleger, var så full av lovord både over bokens forfatter og den han skrev om, at turen måtte gå til nærmeste bokhandel for å skaffe et eksemplar.

«Per Halse legg alt til rette slik at lesaren sjølv kan verta slegen, ikkje berre av Hognestads lysande intelligens, men av hans varme, menneskelege klokskap. Dette er ein sjeldsynt kombinasjon» skriver Pollestad. Han har helt rett. Halses egen klokskap og varme for den biograferte kommer frem i et velformulert språk.

I tillegg får den som ikke er ensidig opptatt av teologen Hognestad en detaljert fremstilling av en spennende og uhyre viktig epoke i Norges historie, en periode da vi skulle vakle og famle oss frem til å bli en selvstendig nasjon igjen etter 1814. En mengde navn og hendelser som virret forbi gjennom under- tegnedes skoletid falt på plass under lesingen.

«Ser ein bort frå Aasen, Garborg og Blix, har knapt nokon hatt meir å seia for målreisinga i landet (...) han har det meste av æra for at me fekk ein nynorsk bibel, som litterært sett er den beste som hittil er komen på norsk. Han sette om alterboka til eit meisterleg språk og var den fyrste som heldt

høymesse på nynorsk i hovudstaden» fortsetter Pollestad, som videre hevder at de salmene Hognestad oversatte er bedre enn originalene. Det siste burde ikke forundre noen; av de åtte som stod i Nynorsk salmebok er fem blitt med videre inn i vår nyeste salmebok – og hører vel til de mest kjente og brukte: *Det hev ei rose sprunge, Fager kveldsol smiler, Å, ver hjå meg, Lei, milde ljøs og Så tak då mine hender.*

Bondestudent i Christiania

Mannen som her har fått så rosende omtale ble født på Jæren 12. november 1866, og han understreket hele livet med stolthet at han var bondesønn. Lars Oftedal beskrev faren hans, Hans Eivindson, som «en begavet Taler med klar Røst og en god Sanger», dermed sett på som et godt skolemesteremne, men han valgte å være bonde; i to omganger var han ordfører. Fem av de seks barna han og konen Tabitha fikk, vokste opp. Eivind, odelsgutten, overtok med tiden gården, var aktiv i kristelig lagsarbeid, næringsorganisasjoner og i politikken, og ble både stortingsmann og ordfører.

Peter, midt i flokken, viste tidlig gode evner, og fikk hjelp til høyere utdanning – først gymnas på Kongsgård i Stavanger, deretter ble det den mangeårig tradisjonelle tilværelsen som bondestudent i hovedstaden med målet å bli prest, noe både han selv og foreldrene ønsket. En venn av Peter beskrev Hognestadhjemmet slik: «(Der) rådde gudlegdom og kjærleik, men ikkje trongsyn. Alle der hadde sans for alt vent i naturen, for alt fint i mannalivet, for kunst, litteratur og musikk, for nasjonal rørsle og anna».

Disse interessene kommer til uttrykk i de mange brevene Peter skrev hjem i studieårene, særlig lot det til å være mange musikalske fristelser. Høsten 1889 uttrykte den ellers svært nøysomme studenten seg slik til broren Hans: «Freistad segjer eg, for tom var pengepungen, men konsertane ropa gong på gong: 'Kom her med 1 krone, med 1 ½ krone, so skal du få høyra nokot som du aldri hev høyrt!'. Fyrst var det pariserkoret som skulle ha konsert, dei måtte eg høyra um aldri det. So kom Edv. Grieg med ein konsert med musikk berre av seg sjølv, deriblandt tonar til dikt av Vinje. Trur du eg kunne stå imot slikt?» Og så kom

enda en fristelse: «*Nei Per, Landkjenn- ing må du høyra um du so skal svelta ei vika for umakjen*».

Fritænkeriet hærjer som en Farsot

Men det var viktigere ting som gjaldt for en teologistudent i de årene: «*Bylgja av fritenking og kyrkjekritikk kom med overrumplande kraft på det teologiske miljøet*», skriver Per Halse. Bjørnstjerne Bjørnson hyllet Darwins evolusjonslære i diktet Salme II, og i Gjengangere lar Ibsen fru Alving si, etter å ha sett nærmere på prestens lære: «*Jeg ville bare pille ved en eneste knude; men da jeg havde fått den løst, så raknede det op alt sammen. Og så skønte jeg at det var maskinsøm*».

Chr. Bruun (se faktaboks) meldte at «*Fritænkeriet hærjer som en Farsot inden den studerende Ungdom og inden den dannede Ungdom overhovedet; snart griber det vel den udannede med*». Men Bruun ønsket i hvert fall en frisinnet kristendom i motsetning til de høykirkelige og konservative, som også blant annet var mot allmenn stemmerett.

Peter Hognestad og hans medstudenter var heldige. Den nye professoren i dogmatikk ved Universitetet, Fredrik Petersen, som i 1875 hadde overtatt etter Gisle Johnson, var en mann som mente at kunnskap og opplysning ikke stod i motsetning til kristendom. De kristne skulle nettopp følge utviklingen med sympati. Motstanderne mente derimot at tilhengerne av det radikale parti var kristendommens fiender, og venstresidens organ Dagbladet, Verdens Gang og Fedraheimen kalte de «*vort folks Yndlingslektüre*»; tydeligvis noe den ikke burde være.

Høymesse på nynorsk

Siden målsaken også ble forbundet med de unge og radikale, og det folkelige målet ikke var fint nok til kirkebruk, så er det ikke rart at Pollestad nevner Hognestads første nynorske høymesse i hovedstaden med blant bragdene i hans karriere.

Bølgene gikk minst like høyt når det gjaldt målsak som når det gjaldt politikk. Der stod Peter Hognestad støtt, men samtidig rolig uten å bruke polemisk språk. Det var sikkert av den grunn han oppnådde så mye på det feltet. Han tok avstand fra at Bjørnson hadde kalt Ivar Aasen «tusset og almueaktig», >>

Fakta: Peter Hognestad

• Jærbuen Peter Hognestad (1866-1931) var biskop i Bjørgvin fra 1916 til 1931, etter at han hadde vært styrer ved Notodden lærer-

skole, bygdeungdomsprest i Kristiania og lærer ved Menighetsfakultetet. • Sammen med Anders Hovden og Bernt Støylen gav han i 1925 ut Nynorsk salmebok, der han selv stod for folkekjære gjendiktinger

som *Det hev ei rosa sprunge og Fager kveldsol smiler*. • Hognestad var også hovedredaktør for den første hele Bibelen på landsmål, Studentmållagets «Fyrebilsbibel» fra 1921. • På palmesøndag i 1901 holdt

han den første høymesseprekenen på nynorsk i Johanneskirken i Oslo, og i 1903 ble han tilsatt som stiftskapellan med særlig ansvar for bygdeungdom i byen og for å holde gudstenester på landsmål.

og han lot seg ikke provosere av pressens angrep på bruk av nynorsk i hovedstaden. Da han ble spurt om å bli lærer på det nyopprettete Menighetsfakultetet i 1907, så svarte han skriftlig ja på den betingelse at han fikk undervise på landsmålet.

Å gi en oversikt over Peter Hognestads begivenhetsrike liv og mangfoldige aktiviteter er selvfølgelig ikke mulig her. Han var lærer, skribent, forsker, oversetter – og forkjemper for de sakene han engasjerte seg i (målsak, avholdssak, ungdomsarbeid, folkeopplysning og økumenikk), i tillegg til det aller viktigste, som var prestegjeringen.

Redaktør for Nynorsk salmebok

Fra 1916 til han døde i 1931 var han en avholdt og hardtarbeidende biskop i Bjørgvin bispedømme. I Bergen kom det, naturligvis, også innlegg i avisen om hans uforståelige mål på prekestolen. Hele livet var han svært nær knyttet til familien, først til foreldre og søsken, senere også til konen Gabrielle

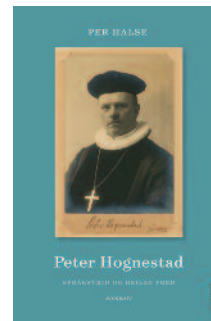
«Ella» Dorteia Hognestad (f. Aasland) og de etter hvert syv barna de fikk. Han og Ella skapte det Halse kaller en «kulturopen heim».

Siden dette begynte med noe som stod hans hjerte nær, «Nynorsk salmebok for kyrkja og heim og skule», som ble autorisert på slutten av året 1925, så la det rundes av med Hognestads egen beskrivelse av et møte mellom de tre redaktørene hjemme hos formannen biskop Støylen i Kristiansand:

«Naar det galdt aa umsetja gamle klassiske salmar og faa deim til aa syngja paa nynorsk, daa for dei ofte mange gonger att og fram, serleg millom Hovden og Støylen. Naar me so kom saman, las me salme for salme høgt, og gjorde dei brigde som me totte laut til. Paa den maateen hev me fare igjenom salmane saman 2-3 gonger. Det var rart med den lesingi. Me las etter tur, og me akta paa som skulegutar, at me vilde hava den tur me hadde rett til. For det var so gildt aa

EN GOD BOK:

Unn deg en stor leseglede med Per Halses biografi om Peter Hognestad, der forfatterens egen klokskap og varme for den biograferte kommer frem i et vel-formulert språk.

faa taka i munnen nynorsken i si høgste og mest adelege form og kjenna korleis formi sveipte seg mjukt um det høgste og djupaste innhald ... Stundom kunne innhaldet taka oss so at 'hjarta skalv og taara rann', og røysti døyvd-est hjaa den som las». ●

KILDER: Wikipedia, Store norske leksikon (snl.no), Presteforeningen (prest.no), Per Halse: «Peter Hognestad. Språkstrid og heilag fred» (Samlaget 2016), Norsk biografisk leksikon (Kunnskapsforlaget 1999-2005), diverse salmebokutgaver.

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Mellom hvert menighetsblad... følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om gudstjenester i Fana Prosti.

E-post: sylvi@fanaposten.no

Advokatfirmaet Vegard Austgulen AS

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter
• Samliv • Kontrakter • Kjøp/salg

15 prosent rabatt til nye klienter fra søndre bydel, der jeg vokste opp! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen
Telefon: 55 70 63 64 - 924 59 483
E-post: vegard.austgulen@advokathus1.no

www.byadvokaten.net

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

www.abbedissen.no

Sommerlandet

Ord og tonar om sorg, håp og trøyst

Musikkversjonen av Eyvind Skeie si bok «Sommerlandet»
er ein stille meditasjon over sorga sine mange sider.

Konserten er opplesing av boka i ein vev av vakre songar og musikk.
Temaet er sorg og sorgreaksjon, og verket grip både publikum og utøvarar sterkt.

Tekstane er skrivne av Eyvind Skeie, melodiane er komponert av Galib Mammadov
og arrangert av Tord Gustavsen.

Bergen domkirke - laurdag 10. nov. kl 18.00
Skjold kirke - søndag 11. nov kl 18.00

Solist:
Anne Cathrine Eiken

Hardangerkoret

Dirigent:
Per Oddvar «Prots» Hildre

Forteljar: Merethe Gauden
Piano: Per Arild Skorgen
Perkusjon/trompet: Arild B. Nielsen
Kontrabass: Ole Amund Gjersvik

Billetter på [Ticketco.no](https://www.ticketco.no) eller kontant og Vipps ved inngang.

Pris kr 250, studentpris kr 100,-

WWW.HARDANGERKORET.NO

FLAATA★ACKLES★BUSK

“Konserten kunne vekke døde til live igjen!”
BRØNNØYSUND
AVIS

“Kinderegg”
HARSTAD
TIDENDE

IN MEMORY OF
ELVIS
Gospel

“Mesterlig”

TELEMARKSAVISA

“Sendte en fullsatt kyrkje til himmels”
SOGN AVIS

“Publikum ble grepet til tårer”
NTB

“Halleluja, for en trio”
TIDENS KRAV

“Trampekapp og stående ovasjon”
VARDEN

“Skapte sørstatsstemning”
DRAMMENS TIDENDE

“Episk gospel”
PORSGRUNN DAGBLAD

“Magisk!”
KRAGERØ BLAD

“Elvis ville vært stolt av de de presterte!”
AVISEN AGDER

“Imponerer!”
NAMDALSAVISA

“En kjempeopplevelse!”
BLADET VESTERÅLEN

“Dette var sjukt bra!”
BØ BLAD

“Imponerte publikum!”

FJORDENES TIDENE

“Dette var fantastisk!”
VIKEBLADET

“Ga gåsehud”
OPP (OPPDAL)

“Av ypperste musikalske kvalitet”
INDRE AKERSHUS BLAD

ETTER 45 KONSERTER FORTSETTER SUKSESSEN!

MED TERTNESKORET

STORETVEIT KIRKE, BERGEN • LØRDAG 3. NOVEMBER KL 19:00

BILLETTER : TICKETMASTER.NO TLF 815 33 133

f /elvisturne/

VI TRENG FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Kvart år svarar vi samla kring 200 000 samtaler via telefon og internett, likevel er det ein av tre som ikkje får svar.

Les meir og meld di interesse på
kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

LIVSLØP

Vokalensemblet mMokkat presenterer sanger om livet, døden og kjærligheten

Foto: Eirik Sverdrup

Storetveit kirke

lørdag 29.09.18 kl 18.00.

Gratis inngang. Kollekt ved utgangen til hjelpearbeidet i Nyenga, Uganda.

Arr: Storetveit menighet

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP
POLDEN

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden

Espen Polden

Heine Polden

Cathrine Polden Misje

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. SOTRA
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

FANA & FYLLINGSDALEN
BEGRAVELSESBYRÅ AS

**Et byrå for hele
Bergen og omegn**

Døgntelefon 55 13 40 04

Vi har lang erfaring og rimeligere priser.

www.ff-begravelsebyraa.no

Noe til overs?

Har du ting eller tid?
Vi trenger varer og frivillige!

Alt som er rent, helt og salgbart er varmt vel - kommen til butikken i åpningstiden + tirsdager (NB! Ikke FM-radio, hvitevarer, senger, ræl, slitne klær og sko).

Vi trenger folk til transport, prising, salg, kaffekrok, fiksefest, administrasjon m.m.

- ▽ Åpningstid: tors-fre. kl. 11-17 og lør 11-15
- ▽ Dugnad tirsdager kl. 12-18
- ▽ Adresse: Nattlandsveien 81
- ▽ Mer info: Facebook; Vel Bevart Bruktbutikk
- ▽ Telefon: 471 76 460 (til butikken i åpningstiden)
- ▽ Ønsker du å bidra? Send mail til velbevart@gmail.com

VEL BEVART BRUKTBUTIKK vil være et bærekraftig møtested der folk og fe, ting og tang, kunder og kultur, miljø og skaperverk blir ivarettatt. Vær deg selv. Stå opp for andre.

VEL BEVART
BRUKTBUTIKK

Hvem-hva-hvor i Slettebakken • Menighetskontoret: Vilhelm Bjerknesvei 31, 5081 Bergen • Prestene treffes etter avtale • Tlf. 55 59 71 50 • Faks 55 59 71 59 • slettebakken.menighet@bergen.kirken.no • www.slettebakken-kirke.no

Sokneprest
Thor Brekkeflat
55 59 71 51 - 924 21 008
tb757@kirken.no

Kapellan
Lars Petter Eide
55 59 71 52
994 83 804
le879@kirken.no

Administrasjonsleder Hilde
Kayser Rohde
55 59 71 56 - 988 86 428
hr635@kirken.no

Diakon Bergfinn Sørli
55 59 71 24 - 928 11 178
bs944@kirken.no

Frivillighetskoordinator (vikar) Ingrid Fluge Hole
941 64 153
ingridfh@outlook.com

Menighetspedagog og søndagsskole
Kristin Trættemberg
55 59 71 55 - 977 18 438
kt997@kirken.no

Kantor Kåre Rivenes
kr282@kirken.no

Menighetens barnehage
450 53 106
slettebakkenmenighets-barnehage@gmail.com

Besøktstjenesten - se diakon Bergfinn Sørli

Ungdomsarbeider
Thomas de Jonge
41480258
thomas.jonge94@gmail.com

Ved spørsmål om dåp, gravferd og vielser, kontakt Kirketorget
55 59 32 10
kirketorget.bergen@kirken.no

Menighetsrådeleder
Celine Amundsen
958 63 738

Eldresenteret
55 36 14 50

Kirketjener Sølvi Hansen
55 59 71 22

Cellegrupper, Birger Huun
55 28 92 04 - 917 15 464

Kamerunringen, Inger Steinkopf - 55 13 42 41

Speiderne, Johannes Moldung - 957 26 688

Hovedleder lederkurs:
Aleksander F. Revne
986 43 554
alek.1998@live.no

Hovedleder, Kreating
Margrethe Bjelland Hoff
478 56 454 - margrethebh97@hotmail.com

Hovedleder KRIK:
Håkon De Jonge
904 00 604
de-jonge-98@hotmail.no

Hovedledere ungdomsklubben:
Espen Sivertsen
906 32 228
e-sivertsen@hotmail.com

Marius Tvedt Rustand
936 05 323
marius595@hotmail.com

Gave til menigheten?
Bankgiro: 3624.51.12208

DIAKONENS SPALTE:

Finner du din plass? Har noen spurt deg?

Den svenske forfatteren og pastoren Thomas Sjødin har denne tittelen på en bok han skrev for noen år siden.

Spørsmålet, eller budskapet, knytter an til frivillig arbeid i borettslag, sportsklubber, politiske partier, menigheter og andre organisasjoner i samfunnet. Selv om man har hatt en funksjon i en årrekke og trives med det, kan likevel være grunn til å stoppe opp og spørre: Er dette noe jeg skal fortsette med? Kan det være andre som har lyst, evner og pågangsmot til å ta over den funksjonen jeg har hatt? Kanskje viser det seg riktig å fortsette, eller kanskje er det motsatt: Man kjenner at man er lei og på grensen til desillusjonert? Da er det i på tide å stikke fingeren i jorden og tenke over hva man bruker sin tid til. Det kan til og med være frigjørende å slippe å ha den rollen og det ansvaret man har hatt over lang tid.

Jeg har ved flere anledninger truffet mennesker som opplevde at livet tok en positiv vending når de fikk engasjere seg i noe de brant for. Dette er mennesker både i og utenfor menighetslivet.

Mitt poeng er å oppmuntre deg til å se deg rundt og «forske» på om det er noen rundt deg som trenger å bli spurt om å påta seg en oppgave – stor eller liten? Det kan utgjøre en stor forskjell for den det gjelder. For mange mennesker er det vondt å føle at man står utenfor og opplever at ingen har bruk for en. På den annen side: Kanskje er du i den situasjonen at du egentlig har lyst på en oppgave, men tenker at du er for ung og uerfaren? Alle som er i «posisjon», har startet et sted. Jeg vil minne om et sitat fra Bibelen som sier «La ingen forakte deg fordi du er ung....» (1. Tim. 4, 12 ++). Det er bruk for alle i samfunnet og alle har behov for å delta i fellesskapet. «Den som finner sin plass, tar ingen annen»! ●

Lykke til!
Med hilsen diakon Bergfinn

Vi blir **Grønn** menighet

Menighetsrådet har vedtatt at Slettebakken skal jobbe for å bli godkjent som Grønn menighet.

Vern om skaperverket er et av hovedtemaene i kirkens diakoniplan og vi ønsker at grønne verdier i større grad skal prege arbeidet i menigheten. Grønne menigheter er opptatt av å omsette globalt miljø- og rettferdsengasjementet til konkrete tiltak i menighet og lokalsamfunn.

Hvordan vil dette merkes? Det er utarbeidet en handlingsplan på over 25 konkrete tiltak. Formell sertifisering kommer i september og detaljene rundt dette kommer vi bredere tilbake til i neste nummer av menighetsbladet. Her nevnes noen punkter som allerede er på plass, eller forventes å komme på plass innen kort tid:

Gudstjenesteliv: Inkludere miljø, forbruk og rettferdighetsperspektiv i bønner, liturgi og forkynnelse.

Diakoni, undervisning og informasjon: Forbruk og rettferdsperspektivet skal integreres i undervisning og trosopplæring. Stoff om miljø, forbruk og rettferd skal formidles i menighetsbladet. Menigheten deltar i Kirkens Nødhjelps fasteaksjon og bidrar til drift av Vel Bevart bruktbutikk.

Innkjøp, forbruk og avfall: Vi skal kjøpe inn så lite som mulig og velge bort engangsserverise/bestikk så langt som mulig. Vi skal tilstrebe kopiering på begge sider av arket og redusere bruken av trykket program ved gudstjenester. Kjøkken og ungdomslokale blir tilrettelagt for kildesortering.

Energi, transport og reise: Ladestasjon for el-bil er på plass. Temperaturen skal senkes når det ikke er folk i kirkebygget og lyset slukkes i rom som ikke er i bruk. Oppvaskmaskinen skal utnyttes effektivt. Ansatte og besøkende oppfordres til å gå, sykle eller reise kollektivt. Det er lagt til rette for sykkelparkering ved kirken.

Slettebakken menighetsbarnehage har allerede en godt etablert grønn profil med konkrete rutiner og tiltak. ●

Miljøkontakter i stab og menighetsråd er Bergefinn Sørli og Ingrid Fluge Hole

Latskap 2018:

Feriebrev fra ungdoms- arbeidet

I sommer var det duket for nok en utenlandstur for ungdomsarbeidet, denne gangen med Latvia som destinasjon.

Over 70 konfirmanter, andreårsmedlemmer og ledere gledet seg stort til å reise, og forventningene ble absolutt innfridd: God stemning og flere minner for livet ble skapt i løpet av de to ukene turen varte.

Turen begynte med en natt på hostel før gruppen ble delt inn ti og ti og sendt videre til hver sin camp forskjellige steder i landet. Der ble det gode campinglivet levd i hele seks dager, med kjekke aktiviteter som sykling, bading og turer i nærområdet. Det var virkelig en opplevelse å bo i telt og lavvo og spise Toro-mat fra stormkjøkkenet. I til-

legg var det lagt opp til samlinger og andakter i morgentimene og om kveldene. Der fikk alle dele sine tanker om livssyn, kristendom og store og små utfordringer i livet.

Etter en fin uke i smågrupper bar det videre til fellescamp. Stemningen stod i taket da alle fikk se hverandre igjen! Denne campingplassen var naturlig nok større enn de vi hadde vært på tidligere på turen, så her var det rom for mangfoldige aktiviteter; volleyball, sangkvelder på stranden, samlingsstunder i større og mindre grupper, bading, leker og mye moro!

Mot slutten av turen, etter å ha være på fellescamp i fire dager, bar det videre til Riga for noen avsluttende dager med byliv. Her bodde vi på hotell, og dagene ble brukt til sightseeing, shopping, is, god mat og avslapping i parkene. Siste kvelden ble markert skikkelig med pizza, underholdning, minnedeling og skriving av sangbokhilsener.

Utenlandsturen gav minner for livet til alle som var med. Man kunne se av

tårene i øynene på hverandre under klemmerunden på Flesland, at ingen egentlig ville at turen skulle være over. Det er imidlertid en tid for alt, og nå er alle klare for nytt år, nye ledere, nye konfirmanter, nye turer, nye venner og nye minner. Helt til slutt vil jeg sitere en reklame for Møllers Tran, med en liten twist: «Det smaker Toro, men det er det som funker!»

Takk til alle for en fantastisk tur! ●

Alle 4.- og 5.-klassinger:

VELKOMMEN TIL AMIGOS!

Den populære klubben i Slettebakken kirke startet opp igjen fredag 7. september ...

Og akkurat DU er hjertelig velkommen!

Kontakt oss gjerne på hvis du lurer på noe:
kt977@kirken.no

Møter i høst:

- 5. oktober
- 2. november
- 7. desember

Alle dager
kl. 17.30 – 19.00

NYE VENNER • MORSOMME
LEKER • SPENNENDE
AKTIVITETER • GOD MAT
• OG DET ER ALLTID NOE
NYTT SOM SKJER!

TA MED EN VENN OG KOM!

MENIGHETENS DAG

Tradisjonen tro blir det menighetens dag lørdag 3. november, med masse aktiviteter, gode opplevelser, kiosk og yrende liv!

Program

11.30: Minikonsert i kirken. Flere av menighetens kor viser frem hva de kan.

12.00 – 14.30: Aktiviteter for store og små. I foreningssalen blir det aktiviteter for barn, og i menighetssalen blir det høy spenning med åreslag, «tipp og vinn», kafé og kiosksalg.

14.00 (ca): Middagservering

15.00 – 17.30: Basar hovedutlodning, åreslag, lotteri «til ettertanke» kafé og kiosksalg.

Ønsker du å bidra? Vi trenger masse gevinster og praktisk hjelp. Ta gjerne kontakt med frivillighetskoordinator Ingrid på tlf 941 64 153 eller if669@kirken.no

Menighetskalender

Livets gang

Døpte

Sunniva Langli Åkernes
Kristian Kloster
Bergsvik
Brage Langhelle
Yndestad
Nils Przybylak
Ringheim
Camille Dahl
Marthinussen
Olav Skudal Hernes
Matilde Tran-Hjelle
Jenny Holmefjord Kolle
Lisa Wold
Aksel Solberg Belsnes
Benjamin Sørensen

Vigde

Hilde Songve Skeie og
Baste Dyvik Gullbrå

Døde

Kjell Monclair
Einar Kolbeinsvik
Ellen Knudsen
Kari Pils
Helga Tysnes
Hanna Sandal
Gerd Winciansen
Arne Knut Dispen

Høstens temakvelder i Slettebakken:

Om Romerbrevet

– *Hva er Guds nåde og rettferdighet?*
– *Hvordan kan vi vite at vi har del i den?*

Vi har igjen gleden av å ønske Jan Rantrud velkommen som innleder. Han er tidligere høgskolelektor ved NLA Høgskolen og er en kunnskapsrik og engasjert formidler. Over tre høstlige kveldssamlinger er en gjennomgang av Romerbrevet-emnet.

Tidspunktet for temakveldene er 11. september, 16. oktober og 13. november kl. 19.30. Møtene finner sted i menighetssalen i Slettebakken kirke. Det blir enkel servering, samtale og refleksjoner over kveldens tema. Kvelden avsluttes senest kl. 21.30. ● **Velkommen!**

Velkommen til høstfest!

Diakoniutvalget inviterer til høstfest onsdag 26. september kl. 11.30, med deilig mat og god prat over kaffekoppen.

Gjest er tekstilkunstner Bente Haugland (bildet). Hun har arbeidet med temaet «Kvinner i Bibelen» Gjennom hennes bilder og fortellinger rundt disse, blir bli kjent med

sterke og spennende kvinner og deres historier.

*Pris kr. 100. Påmeldingsfrist 24. september. Du melder deg på liste i våpenhuset i kirken eller til diakon Bergfinn, mob. 928 11 178. ● **Hjertelig velkommen!***

SUPER-TORSDAG!

- 11-13: Åpen kirke, vaffelservering
- 15:00: Kor Ad Astra (3.-7. klasse)
- 16-17: Middagsservering
- 17:15: Knøttesang (1-5 år)
- 17:15: Aspirantkor (5-8 år)

Hver torsdag i
Slettebakken kirke!
Velkommen!

Påmelding middag:
kt997@kirken.no
Pris: 30/50
tMaks 150 kr

Gudstjenester, Slettebakken kirke

Søndag 16. september kl. 11.00

Gudstjeneste v/Eide og Brekkeflat. Direktesending i NRK radio. Offer til menighetens arbeid.

Søndag 23. september kl. 11.00

Gudstjeneste v/Brekkeflat. Dåp og nattverd. Offer til Haraldsplass samtalerenter.

Søndag 30. september kl. 11.00

Gudstjeneste v/Eide. Dåp og nattverd. Offer til menighetens arbeid.

Søndag 7. oktober kl. 11.00

Gudstjeneste v/Eide. Dåp og nattverd.

Offer til menighetens arbeid.

Søndag 14. oktober kl. 11.00

Gudstjeneste v/Brekkeflat. Dåp og nattverd. Offer til Det Norske Misjonsselskap.

Søndag 21. oktober kl. 11.00

Familiegudstjeneste og høsttakkefest v/Eide og Trøtteberg. Dåp. Offer til TV-aksjonen/Kirkens Bymisjon.

Søndag 28. oktober kl. 11.00

AUFA-gudstjeneste. Av de unge for alle v/Brekkeflat. Nattverd. Offer til menighetens arbeid.

Søndag 4. november kl. 11.00

Gudstjeneste v/Eide. Dåp og nattverd. Offer til menighetens arbeid.

Søndag 11. november kl. 11.00

Familiegudstjeneste v/Eide og Trøtteberg. Dåp. Offer til Ung Kirkesang.

Søndag 18. november kl. 11.00

Gudstjeneste v/Brekkeflat. Dåp og nattverd. Offer til menighetens arbeid.

Sædalen menighet har gått inn i soknesamarbeid med Birkeland. Se sedalenmenighet.no for gudstjenesteprogram.